

á mann gildir sama um kaupstaði og um sveitir er greinir í 6. gr. reglugjörðar 70
21. apríl 1917. 16. maí.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta er birt öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

I stjórnarráði Íslands, 16. maí 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.

Endurskoðuð reglugjörð

71
23. maí.

**fyrir Akureyrarkaupstað um niðurjöfnun og innheimtu vatns-
skatts, notkun vatns úr bæjarvatnsveitunni, meðferð
á vatnsæðum o. fl.**

1. gr.

Öll framkvæmdarstörf, er vatnsveituna snerta, felur bæjarstjórnin þriggja manna nefnd úr flokki sínum.

2. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi kaupstaðarins, sem virt eru til húsa-
skatts og vatni er veitt í, eða standa svo nærri vatnsæðum, að þær sjeu nothæf-
ar til eldvarnar, skal greiða vatnskatt, enda eiga húseigendur rjett á að fá vatns-
æð lagða að húsvegg. Skatturinn skal lagður á eftir skattvirðingu húsanna og
greiðist með 3,5 p. m. af fyrstu 10,000 krónum virðingarverðsins, en með 2 p.
m. af því sem fram yfir er. Þegar svo er ástatt að einn er eigandi að fleiri hús-
um, er standa í hvirfingu á sömu lóð, og notuð eru til sama atvinnureksturs —
enda sje eigi búid í nema einu þeirra — þá reiknast 2 p. m. af því sem fram
yfir er 10.000 kr. af samanlögðu virðingarverði húsanna.

Auk þess greiða húseigendur 1 kr. árlega fyrir hvern mann, sem býr í
húsum þeirra, þegar manntal er tekið næst áður en niðurjöfnun skattsins fer fram.

Nú hrökkva ekki tekjur vatnsveitunnar fyrir gjöldum og getur þá bæjar-
stjórnin ákveðið fyrir eitt ár í senn að að hækka vatnsskatt þennan um allt
að 20 %.

71

23. maí.

3. gr.

Fyrir öll vatnsafnot, sem fram yfir er venjulegar heimilisparfir skal gjald-
ið ákveðið með samningi við bæjarstjórnina. Náist ekki samkomulag um upp-
hæð skattsins, skal greiða:

- a. fyrir vatn í sildarpækil og kjötpækil 1 eyri fyrir hverja tunnu sildar eða kjöts.
- b. fyrir vatn til fiskþvottar 1 kr. fyrir hver 10 skipfund,
- c. fyrir vatn til annarar notkunar eftir mati, þannig að 3 kr. greiðist fyrir hverja 100 hektolitra upp að 10000 hektolítum, en minna fyrir það, sem umfram er, eftir nánari ákvörðun vatnsveitunefndarinnar og eftir því hve mikið er notað. Notandi má hafa löggiltan vatnsmælir.

Enginn má setja hreyfivjelar í samband við vatnsæðarnar án leyfis bæjarstjórnarinnar.

4. gr.

Gjalddagi á vatnsskatti skal vera 1. apríl og 1. október ár hvert og greiðist helmingur skattsins á hvorum gjalddaga um sig.

Vatnsskatt má taka lögtaki og má byrja og gera lögtak í hinu skattskylda húsi án tillits til eigendaskifta.

5. gr.

Fyrir vatn, sem látið er úti til skipa, skal greiða við afhendingu 1 kr. 50 au. fyrir hverja smalest, þó eigi minna í hvert skifti en 5 kr. fyrir fiskiveiðaskip og seglskip, og 10 kr. fyrir öll önnur skip.

Vatnsveitunefnd getur þó fyrir eitt ár í senn eða skemri tíma gert samning við eigendur eða umráðamenn skipa um árgjöld eða mánaðargjald af skipum.

6. gr.

Bæjarstjórnin löggildir menn, er hún telur hæfa, og svo marga, er henni þurfa þykir, til þess að leggja vatnsæðar þær, er vatnsveitan eða einstakir menn eiga að kosta, og setja þær í samband við vatnsæðar bæjarins, og sjeu þeir skyldir til að hlýta vinnukaupstaxta þeim, sem bæjarstjórnin kann að setja og að öðru leyti fara eftir reglum þeim, er bæjarstjórnin setur. Engir aðrir en þeir, sem þannig hafa fengið löggildingu, mega leggja æðar frá bæjarvatnsveitunni í hús eða um þau, eða gjöra breytingar á vatnsæðum.

7. gr.

Skylt er hverjum húseiganda og lóðareiganda að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða þær bila. Hann skal sjerstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu.

8. gr.

Vatnsveitunefnd, umsjónarmanni og löggiltum innlagingarmönnum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem sett eru í samband við þær.

Ef þeim þykir útbúnaði að einhverju leyti ábótavant, skal tafarlaust bætt úr því á kostnað huseiganda.

9. gr.

Bæjarstjórninni er heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, er vanrækja að gera við leka á pípum eða tækjum, sem eru í sambandi við þær, eða eyða vatni að óþörfu, og ennfremur fyrir þeim, sem ekki greiða vatnsskatt á rjettum gjalddaga.

Fullan vatnsskatt ber að greiða einnig þann tíma, sem vatnsæðunum er lokað.

10. gr.

Engum er heimilt að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar án leyfis umsjónarmanns hennar.

11. gr.

Reglugerð þessi endurskoðist fyrir árslok 1920.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugjörð fyrir Akureyrarkaupstað um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts, notkun vatns úr bæjarvatnsveitunni, meðferð á vatnsæðum o. fl. frá 11. mars 1915.

Reglugjörð þessi, sem bæjarstjórn Akureyrarkaupstaðar hefir samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 83, 22. nóv. 1907, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. júlí 1917.

Í stjórnarráði Íslands, 23. maí 1917.

Sigurður Jónsson.

Jón Hermannsson.